

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL
DOBROGEAN“

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Румъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година ..300 лей
За 6 месеца . . 160 „

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

КАКЪ НИ СЕ ОТПЛАЩА

Нестно въ помислитъ си, непоковарени граждани традиции и една все-дайна доверчивостъ — една благодетель, при-ща на открититъ и бла-родни души, българско-малцинство отъ Чети-жълника се е винаги овавало безрезервно всѣка политическа ява, която е идвала името на демократич-тъ принцип, правовия-тъ и лоялното отнася-къмъ народнитъ мал-нства.

Понастоящемъ единст-въ избранъ сенаторъ националъ-църанист-а партия е г. Григоре-ренку, дължащъ това привилегировано по-чение на българското-малцинство отъ Четири-жълника. Прѣсни сж въ-етъта на всички ни-расивитъ жестове на-господинъ, така смѣт-ъ да разплати оказа-а му преданность и-ѣрие.

Въ калиакренската ор-ганизация на нац.-земе-ската партия имаше-ри вътрешни борби.-шия окръженъ управ-ель зап. подп. г. Гор-бѣше изключенъ. То-представителитъ на-г. малцинство въ тази-анизация подеха сис-а и енергична борба,-резултатъ на която от-нения бѣше наново-върнатъ на предишно-му почетно положе-е. Като актъ на приз-анность г. Горски въ-едното заседание на

окръжното бюро едва ли не поискалъ отстранява-нето на българскитъ пред-ставители отъ ръковод-ството на организацията.

Ние не ще тжжимъ за-тия горчиви изпитания, които ни предлага една проклета участъ.

Здравото чувство на гражданско достойнство у българина ще го насо-чи по най-чистия пътъ за защита на законнитъ му права и народностни интереси.

ПО БЪЛИЯ СВѢТЪ

ИСТОРИЯ НА КЪРПИЧКАТА

Отъ крѣднитъ вѣкове въ Европа дамйтъ сж носѣли джебни кърпички, ко-тъ имали различни форми и цѣтве и за тѣхъ сж използвали най-различни материали. До нача-лото на XVII-ия вѣкъ въ Фран-ция, Англия и Германия носи-итъ кърпички се смѣтали за луксъ. Въ времето на френския-кралъ Лудвикъ XVI, непосред-ствено преди избухването на революцията, френското прави-телство е издало заповедъ за забраняване на всички носни кърпички, освенъ тия, които били четирижълни. Тая запо-вѣдъ била издадена по жела-ние на кралицата Мария Ан-тоанета, която водела мжжъ си за носа; кралицата смѣтала че четирижълнитъ кърпички сж най-практични и иснала да ги наложи на пода-ницитъ си.

Некрасива сѣдба...

Една политическа организа-ция въ Калиакренски окръжъ, начело на която стои просло-вутия адвокатъ — банкиръ, е решила да причинява постоян-ни огорчения и непрекъснати беди на българшината отъ то-зи край. Привърженицитъ на тази групировка считатъ за не-утоклененъ свой дългъ да пре-следватъ и злеставятъ наши-тъ братя, безъ разлика на съ-словие и професия.

Напоследъкъ сж се заловили съ младитъ адвокати.

До толкова е непочтенна ро-лята на тия господа, шото е-динъ отъ тѣхъ е изповѣдалъ: „какво да правя... сѣдбата тѣй направи, че менъ да се падне тази неприятна работа...“

Когато волево вършишъ нѣ-шо, независимо отъ съображе-нията ти, сѣдбата нѣма ника-ва намѣса!...

Италия и Унгария

Посещението на графъ Чияно въ Будапеща е пред-метъ на сериозни и всевъз-можни коментари въ дип-ломатическитъ и полити-чески кръгове. Както него-вото посещение, така и прибързаното връщане на г. Мусолини отъ Африка — споредъ много вестници — се смѣтатъ; че международ-нитъ отношения налагатъ на Италия и Унгария вза-имно да се обезпечатъ.

Земитъ на изселващитъ се турци се закупуватъ изключи-телно отъ частни лица отъ румънско народностно произ-хождение, а най-вече отъ дър-жавата. За тази целъ въ два-та окръга заседава по една комисия въ съставъ: окръж-ния управител, председателя на Земедѣлската камара и Ди-ректора на земедѣлската ка-тедра (консилиерата). Тия ко-мисии сж единствени компетент-ни да разпореждатъ съ пра-вото на приемственостъ, даде-но на държавата. Има чести случаи, когато при отдавна-склучени покупки-продажби се прилага това право, като земята се отнема отъ купилия я преди години и се дава на държавата, която я изплаща съ държавни бонове съ дей-ствителна стойность най-много 25 на сто.

Започнатата провѣрка на ко-лонизацията въ нашия край е спрѣна, поради липса на срѣдства за дневнитъ на про-вѣрочнитъ комисии. Напраздно

Малко безгрижие!

Вѣкътъ на прогреса, науки-тъ, на радиото, на подводното и въздушното! Ей въ този вѣкъ живѣемъ. На всѣко кю-ше ще срещнемъ по едно „вундеръ-киндче“ (да е живо на майка си и на баща си.) Оба-че, едно нѣщо не доумѣваме;

Въ „Куренту“ отъ 26 т. г. Тутукъ, професоръ въ Търг. Академия, публикува статия — обяснение и то предизвикано отъ родителитъ за щ о встъпительния изпитъ въ Академията е билъ чрезвичай-

но строгъ и отъ 1300 канди-дати благополучно пропаднали 680, а 120 сж минали по бо-жия милость и професорска воля. Г-нъ професора, като показва, че всички кандидати сж завършили тѣрг. училище или гимназия, подчертава, че мнозина не сж знаели, напр., единъ тонъ колко кгр. има, единъ хектометъръ колко метра има и пр. пр.

Богъ да прости Д. Карава-лова, а да поживи „маминото детенце“ —...

ДВЕ ХУБАВИ ПРОЯВИ

въ Силистра и Базарджикъ

Една родителско-учителска среща, уредена отъ Българ-Частна Мжжка гимназия отъ Силистра, се превръща въ истинско тържество на нашата учаща се младежъ, проявила ценни заложби и вдъхновенъ устремъ.

Богатата и тѣй разнообразна програма далечъ е надхвърли-ла ограничения обѣтъ на тия „срещи“. Музикалнитъ номера, изпълнени великолепно на подходящи за случая инстру-менти (кавалъ, цигулка и ки-тара) сж били застъпени отъ ученицитъ: Христовъ Хр., Да-невъ Велиславъ и Минчевъ Панчо; а стихотворенията отъ учащитъ сж Бояджиевъ Пла-менъ, Куртевъ П. и Велчевъ П. „Елегията“ на Пушкинъ е била изпълнена отъ уч. Не-девъ Василъ.

Тѣй ревностния, преданъ и вдъхновенъ културтрегеръ Ле-фтеръ Бояджиевъ, преподава-тель въ сжщата гимназия, е държалъ беседа по случай-стогодишнината отъ смъртъта на А. С. Пушкинъ.

На края ученицитъ: Мари-новъ В., Паневъ Д. Желѣзовъ Р. и Христовъ Хр. сж изнесли сценка отъ комедията на Из. Вазовъ „Службогонци“.

Както се вижда, въ програ-мата преобладава родното творчество. Точно това обсто-ятелство е създадо едно по-вишено настроение между сце-ната и салона, отразявайки неразривната връзка на една-ко чувстващи души.

На 25 т. м. Дайската сек-ция къмъ Б. К. О. отъ Базар-

гимназии малко, но хубаво-честване „Дена на детето“.

Говори за значението на то-зи день г-жа М. Икономова, председателка на секцията и една учителка.

Питомцитъ на основнитъ ни училища и прогимназията де-кламираха и пѣха съ трогателна разположба и чувство. Но най-хубавото въ цѣлата програма, безспорно, бѣше „Рж-ченицата“, изпълнена отъ ученички отъ гимназията, обле-чени въ прекрасни носии на добруджанскитъ българи. Сви-ръше оркестъра на мжжката гимназия, подъ ръководството на учителя В. Величковъ.

Една вълна на стихийенъ възторгъ плисна въ препъ-нения салонъ и безкрайни у-добрения изпратиха гиздавитъ играчки.

Събранието на добруджан-ската банка

За 28 т. м., недѣля, е сви-кано общото годишно съ-брание на акционеритъ на Банката за добруд-жанска индустрия и тър-говия („Банка де индустрия ши comerץ доб-рожанъ“).

За проданъ

една къща, състояща се отъ 11 стаи, тухленъ покривъ, съ камененъ покривъ, съ обора. Магазинъ, шопъ, бръснарница, кухня, дървета, парцели, вода.

ПОЗЕМЛЕНИЯ РЕЖИМЪ ВЪ ЮЖНА ДОБРУДЖА

Напоследъкъ, както мѣстния-ски печатъ така и сто-я, се твърде много зани-матъ съ станалия вече про-блѣмъ поземленъ въпросъ въ окръжжълника [Южна Доб-руджа]. Надава се тревога, че-гаритъ се готвятъ да за-тъ земитъ въ тази об-ласть, закупувайки нивитъ на-мѣститъ се турци.

провергаемъ тия не само не-състоятелни, но и съзнателно-фалшифицирани и тенденциоз-но лансирани слухове съ целъ да се създаде (ла-оприятна атмосфера за нови пристъпи срещу едно съвсемъ беззащит-но малцинство.

Действителността е след-ната: мѣстнитъ жители не мо-гатъ да купятъ земя, защото не имъ позволява измѣнения-та на 1914 г.

Отъ нашата редакция въ Букурещъ

Българитѣ пакъ най-надири

Какъвъ процентъ български студенти следватъ въ румънскитѣ университети

Понастоящемъ въ румънския парламентъ се разисква закона за висшето образование. Цели се ограничението на университетската автономия, за да може изпълнителната власт да взема по-енергични мѣрки срещу вършенитѣ своеволия.

Естествено е, че всички хора съ отговорност не могатъ позволи по-вече да се продължи съществуващото положение въ университетата. Политикъ, ще бжде изгонена, размирицитѣ прекратени, ленивцитѣ отстранени, дисциплината въдворена — мѣрки, които не могатъ освенъ да радватъ всички сериозни хора.

Въ хаоса, който се бѣше създадѣ срѣдъ университетскитѣ срѣди, знайно е, че българското студентство въ рум. университети нѣмаше никакъвъ дѣлъ на отговорностъ.

Но колко българи студенти има въ румънскитѣ университети?

Разбира се, ние говоримъ тукъ за бѣлг. студенти, румънски поданици; останалитѣ, придошлиитѣ отъ България сж около стотина души.

Споредъ една статистика, публикувана въ рум. педагогически институтъ, ето по какъвъ начинъ е опредѣленъ процентъ броя на студентитѣ отъ рум. университети, по народности:

— Евреи 3,62 на сто, руси 0,9 на сто, румъни 82 на сто, германци 0,32 на

сто, унгарци и българи 0,24 на сто.

Разбира се, тоя така установенъ процентъ съвсемъ не е много радостенъ за нашето малцинство. При това, той се отнася за 1929 год., а отъ тогава, безъ съмнение, че броя на нашитѣ студенти чувствително намалѣ.

Ако и унгарцитѣ сж заедно съ насъ надири, това може да се обясни съ факта, че грамадна частъ отъ студентитѣ имъ следватъ въ съседнитѣ на Трансилвания — Буда-пеща и Виена, гдето имъ оказватъ значителни улеснения.

Забравихъ да упомена, следъ насъ сж само турцитѣ, така че, можемъ спокойни да бждемъ.

Хр. П. Капитановъ

— Свещеникъ Григоръ Александровъ всѣка недѣля ще произнася по една християнска проповѣдь въ Българската черква отъ столицата. Това може да радва само всички богомолци.

Аптека „СКОПЕЦЪ“
— РУСИ МАРИНОВЪ

се премѣсти въ собственото си здание, сжщата улица — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

Вести отъ Букурещъ

— Г-нъ Н. Бацария, редакторъ на в. „Универсулъ“ напоследъкъ държа по покана на д-во „Тинерецъ“ („Младостъ“) обширна беседа за видния румънски писателъ Антонъ Панъ, (истинското му име е Антонъ Панковъ, чистъ балкански българинъ отъ гр. Сливенъ) когото изкара, че ужъ билъ отъ македоно-румънски произходъ. До сега нито единъ румънски ученъ не е отказалъ българския произходъ на покойния писателъ.

— Най-после, една отъ най-чувствителнитѣ нужди на добруджанското население отъ Тулчански окръгъ, е поне на книга (бюджетно) удовлетворена. Правителството е вписало въ бюджета отъ 1937 г. необходимата сума за постройката на желѣзопътната линия Бабадагъ — Тула, по която отъ десетки години все се хортува напраздно. Ние като изразители на българското добруджанско население, не можемъ освенъ да се радваме, че понѣкога си припомватъ и за Добруджа...

— Хорътъ при Българската черква отъ столицата е основно измѣненъ въ състава си. До сега бѣше смѣсенъ, за напредъ ще бжде само мъжки, но чувствително подобренъ.

К.

Строителство въ
Дуросторски окръгъ
МАЛКО ЦИФРИ

Никой да не се страхува. Не ще говоримъ за дѣлото на 386-тѣхъ добруджански българи, сждени за „комунизъмъ“, нито за мирийскитѣ земи, или за нѣкоя тъмна афера за паспорти; не, а само ще посочимъ нѣкои цифри, дадени въ юбилейния брой на букурещкия в-къ „Газета“ въ броя му отъ 14 т. м.

Въ Силистренски окръгъ сж били образувани 25 нови селища за колонисти, съ общо число отъ 4.545 семейства или 16.116 души, добре организирани, нѣкои съ черкви, училища и общински управления.

Кжшитѣ били новопостроени, стойността на които щѣла да се изплаща въ 80 години, съ лихва отъ 5 на сто годишно.

Освенъ колонизаторската политика, която дала отлични резултати, се е работило и изобщо за благоустройството на окръга. Следнитѣ цифри говорятъ достатъчно ясно:

Черкви — 40 поправени, 5 новопостроени.

Училища — 21 поправени, 10 новопостроени.

Общини — 31 поправени, 3 новопостроени.

Шосета — 459 клм. поправени, 120 клм. новопостроени,

Мостове — 61 поправени, 58 нови.

Джамии — 4 поправени, Чешми — 27 поправени, 8 нови.

Кладенци — 3 поправени, 10 помпи нови.

Освенъ тая строителна работа, се е работило и въ друго направление.

Вследствие заминаването на турцитѣ, покрай границата надъ 50.000 хектари турски земи оставали свободни, съ рискъ да бждели заети отъ чужденци или отъ миноритарии.

За да не станѣла тая национална опасностъ, се е основала въ гр. Силистра една кооперация на името на покойния министъръ Алеко Константинеску. Целта е: да закупува земитѣ останали свободни отъ заминаващитѣ турци и после на тия земи да се настаняватъ румънци. Добра целъ. Нѣщо подобно се бѣше започнало и въ Калиакренски окръгъ, но на време се осуети.

Всичкитѣ осжществявания въ Силистренски окръгъ до голѣма степенъ се дължатъ на г. Ташку Пучера, окръженъ управителъ.

Както изглежда, всичко отивало по медъ и масло и не ни остава, освенъ да се чудимъ, че пакъ имаме недоволства...

Хр. П. Капитановъ

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на деня —
Ул. „Принчипеса Иляна“ 1 [Шадрафанския площадъ] — Базардникъ

Докиценото женени

Предаваме безъ всѣко измѣнение долния разказъ, изпратенъ ни отъ нашия четецъ отъ Бесарабия (окр. Тигина—Бендери).

Отъ него може да се ежди за вѣзка на нашитѣ братя отъ отаждъ Дунава, лишенитѣ отъ всѣка възможностъ да се учатъ и просвѣщаватъ на майчиното си слово.

Нѣколко дена назадь срещамъ-са съсъ Мошъ Павелъ на улицата; той почна да се оплакува отъ сжастията си.

— За ко хуртувашъ тѣй, го питамъ ась.

— Хей да зная, просто да нямашъ сжастията!..

— Ами но пати Мошъ Павелъ? Здрави да имашъ, акъль, касметъ-ште доиде. Зная му

Бяхъ ась, казва Мошъ Павелъ, хубавъ юнакъ фѣфъ мойто си времи; башта-ми имашъ красиво хазайство, и бѣше много важенъ човекъ. Ась раснахъ при него, и гледахъ да права волята-му. Но тои ма даржеши отъ кжсо; това на меня ни ми бѣше приятно, закото самичякъ знаяхъ хубавото, и са стрдахъ да го по-

меня. Подиря са уженихъ, башта ми омря; тогасъ почнахъ да следувамъ за синкото.

— Много красиво, му казвамъ ась, но струва ми се че имашъ друго, куето та кара да ми казвашъ миналото си.

Тогасъ начена Мошъ Павелъ да разказва това, дето и отъ други го бяхъ чуль: — Дадеми Госпуть едно момиче, Докица, то ми бѣше радуста, за него азъ жувеихъ! Апъкъ сига... како са случи съсъ нея, ви знаити... и почна да плаче...

Да не останимъ тука съсъ нашта прикаска, спурятъ това, че на Мошъ Павелъ му доле жално, ша следува-ме: Докица, красиво момиче, га убихеа много юнаци. Тука Мошъ Павелъ като башта маи минаватъ, аче ни знаитъ да га въз-

както-и правилъ башта-мо съсъ него.

Докица вижда ачи никуй ни ймъ дума ништо, си зима „носъ“ на повидението и прави како тя ите. Обихчява на едно яргенци отъ селото „самци“ Георге, аче го убия и че ша го земи, и бесъ да рачатъ техните.

Момичето Георге ни мисли дълго, и прувужда сватоуници; сига... Мошъ Павелъ ни знае ко да праве! Георге е май кусурлия. Но сватоуници ти умни, зиматъ отъ кжди тѣхъ си и Докица, тѣй што угърбиватъ Мошъ Павелъ, той няма кадя, прийма; и Докица са заручива съ Георге, праватъ-си публикация фѣфъ примарията, и чякатъ срока за да праватъ свадба. Пудиръ 1—2 дена, научива са единъ Матай отъ в-къ „Матай отъ в-къ“ съсъ Докица: на дълго ду-духалъ фѣфъ „самци“ и ути самичякъ право фѣфъ Докица ни. Начева разговоръ отъ Мошъ Павелъ, съсъ Докица натѣй, насамъ... кончюва. Ути ватъ пакъ фѣфъ примарията, рушаватъ унасъ публикация са заручива Докица съ Матай Катъ са видя ду тука, Матай си утива дома бесъ какъкъ „Уже Докица моя“, си ду Матай. Ами сига... како да ве Георге? Да си устави кица и ошти на куго? На тей отъ друго селу!! — Той, които има куго да оди фѣфъ Докицини?... Ние сидени, ами трѣба да си си кулай — си дума Георге да утивамъ, да наруша втората публикация, ни ша можали... и то съсъ ами но хубаву... другъ холъ — и са решаватъ...

БОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Междудържавен разговор по малцинствен въпрос

Вчера и вчера минимално на външните работи на Италия, г. Чиано бързо гост на Българския външен министър. Българският външен министър посвещава горещи отзиви за личността Чиано и като министър на една съседна страна. Като се има предвид постоянният враждител между Италия и Югославия, особено от войната насам, посещението на г. Чиано в България напълно е сензация в европейския свят.

При все декларации на представителите на двете държави, че посещението на г. Чиано е с цел да прибави още един мирен къмъ мира в Европа, французският и мажоритарен вестници гледат на това посещение с известна завист, смъртайки, че от известно време Югославия се стреми да държи една съвсем друга политика, далечко неотговаряща напълно на интересите на нейните бивши съюзници.

Германският, унгарски, полски и австрийски печат гледат на това посещение, като нещо обикновено между две съседни държави, добри привърженици на европейския мир.

При все всички критики — одобрения или не, фактът е, че г. Чиано и г. Стоядинович се стараят да допринесат много за своите държави. Тъй имат да говорят и разрешават

редъ съседски въпроси, междудушното, споредъ изявленията им, и въпросът за югославянското малцинство отъ Истрия. Факта, че е сложенъ на разглеждане и малцинственият въпрос между двете държави в дневния редъ, говори много за сериозността и намъренията на двамата държавници. Много, пък едва ли наскоро е било, щото представители на две държави, свикани на свикане да заговорят и се постараят да наченат поне отчасти известен малцинствен въпрос.

Идеята на двамата държавници, г. г. Чиано и Стоядинович, да говорят за малцинствата е повече отъ похвална. Всички малцинства гледат на нея като дъло на заинтересованост на малката държава къмъ съплеменителите си. Малцинственият вестници отъ вчера и днес сж препълнени с хвалебства къмъ ония, които сж схванали пулса на големата причина за раздоритъ в Европа.

За жалост, това много малко се схваща отъ по-големата част отъ европейските държавници и вместо да разрешават малцинственият костелив въпроси, се занимават с второ, трето, па и четвърто, петостепенни въпроси, само за да се каже, че „става нещо“.

Малцинствата сж вече потиснати. Тъй едва пшкатъ и носятъ тежкият

Кога ще се откриятъ университетът

По този въпрос, който тъй много интересува нашето студентство, дадохме няколко неопределени съобщения, получени отъ Букурещъ. Днесъ друго едно съобщение, публикувано въ в-къ „Адевърулъ“ гласи:

— Въ министерството на вътрешните работи се проучва въпроса за отваряне на университетът, което следва да стане споредъ новия университетски законъ. Но понеже формалноститъ не ще могатъ да се приключатъ до 1 април, за когато бѣше решено по принципъ да се отварятъ, предполага се откриването имъ ще бѣде отложено за 10 дни. Въ настоящия моментъ факултетитъ съставятъ пълнитъ списъци за положението на всички студенти, които попълнени отъ ректората, ще бѣдатъ внесени въ министерството на просвѣщенiето“.

Плененитъ италиански доброволци

Презъ последнитъ дни по събитията въ Испания първо мѣсто заема въпроса за плененитъ италиански доброволци отъ правителственитъ войски. Въмѣшателството на чуждитъ държави въ Испания е на яве. Русия, Англия и Франция подигнаха енергично гласъ за отеглянето на чуждитъ доброволци отъ Испания. Като отговоръ на това идва изявлението на г. Гранди: — „Италианскитъ доброволци не ще напуснатъ Испания преди окончателната победа на генералъ Франко“.

Както се знае, презъ последно време били пленени много италиански доброволци.

кръстъ. Тъй искатъ да бѣдатъ зачитани като хора — равноправни граждани на съответнитъ майки-мачехи, а не роби творители на блага.

Ето това сж разбрали г. г. Стоядинович и Чиано и сж сложили на разискване малцинственият въпросъ.

Ам. Цвятковъ

ДОЙКА

здрава съ 1—2 месечно дете, се търси.

По-вече творчество, а не хаосъ!

Печална и нерадостна е нашата обществена действителност! Въ нея тържествува тъмната сила на хаоса и разрухата. Творческото начало е изкупителната жертва на тази действителност. Развихрятъ се страсти и злоба, а клеветата и осмиването сж заели мѣстото на почитността. Братъ, брата ругае! И всичко въ името на нашето „общо дѣло“. И, все пакъ, всичко отъ ония, които сж, и които искатъ да бѣдатъ, негови строители и водачи. Какво не-завидно и осждително съревнувание?! Единъ пакостенъ стремежъ да се замѣсти личниятъ и общественъ престижъ съ силата — това отличава общитъ събрания на отдѣлнитъ ни културни общества, както се забравя житейската мжд-ростъ, вложена въ максимата, че само единъ престижъ може да замѣсти силата, но никога силата не може да замѣсти престижа. А тъкмо това — престижъ липсва на нашитъ обществени дейци. Историата ни учи, че личности, правителства и народи, които сж изгубили престижа си, изгубили сж всичко. Ето защо, ние днесъ по-вече отъ всичко-га желаемъ и апелираме къмъ нашитъ дейци и общественици, да застанатъ на върха на своя престижъ, да застанатъ сми-рено предъ кладата на обществения си дългъ и въ плътка на своята всеотдайностъ изгорятъ личното, та тъй да възтържествува общото, народното.

Нека не забравяме, че творчеството и хаоса сж две вѣчно враждуващи стихии. Едната и другата си служатъ чрезъ човѣка, съ неговата помощ. Защо? — Защото човѣкъ е, както пише Тургеневъ, който е създавалъ симфонитъ на Бетховена, карти-

нитъ на Рюисдала, поемитъ на Гьоте, трагедитъ на Шекспира, Венера Милоска... и много, ако не всичко, е привелъ въ хармония. Но човѣкъ е единственъ, който внася безредие и разрушава творенията на гения; по негова вина плесень покрива лика на Фидиевия Юпитеръ; нищожни червени унищожаватъ драгоценнитъ редове на Софокла, варвари разбиватъ лжчезарното чело на Аполона и съ диви резове хвърлятъ въ жаднитъ пламъци картинитъ на Апелеса“.

Погледнете собствената ни история! — Човѣци — напнитъ бащи и дѣди, бѣха творци на подвизи, културни постижения и на толкова неувѣхвани добродетели. А трѣбва ли ние — тѣхнитъ синове, да бѣдемъ проводници на хаоса и разрухата? Нашето дѣло, дѣлото на българското малцинство въ Румъния, е лоялно и велико — лоялно предъ законитъ на страната въ която живѣемъ и велико предъ утрешнитъ денъ на племето ни. Това дѣло се нуждае отъ творчески импулс на високо и ясно съзнание на неговитъ радители. Хаосътъ, къмъ който тласкаме това дѣло, чрезъ своята ежба и безразсданостъ, ще бѣде неговиятъ печаленъ финалъ. Но това да не бѣде. Нека не забравяме, че около насъ винаги е изправена тѣлпата на недоволнитъ мизантропи и чудаци, за които всѣка наша странностъ и всѣки нашъ най-малкъ скандалъ е благополучно събитие, за да ни уязвятъ или да измаматъ нашиятъ ентузиазъмъ и нашата непревзимогаема вѣра въ величието на нашето дѣло.

Братя, по-вече творчество, а не хаосъ!

Букурещъ—Грипалъ

МИРЪТЪ НА БАЛКАНИТЪ

е заздравенъ чрезъ договора между България и Югославия

Изявленията на г-нь Стоядиновичъ

На 22 т. м. въ сената отъ Бѣлградъ, югославянския м-ръ председател, г. Стоядиновичъ е направилъ едно обстойно изложение относно отношенията на Югославия съ другитъ държави. Що се отнася до нѣкои запитвания за договора за вѣчно приятелство между България и Югославия, той е заявилъ:

— „Колкото се касае за бѣлѣжскитъ отношения за бѣлѣжскитъ отношения, веднага следъ следния фактъ: отъ 24 септември 1913 г. до 15 септември 1914 г. на националенъ конгресъ на националните шефове само 4 ли

говоръ, че не отговарялъ всецѣло на пакта на балканското споразумение, подчертавамъ, че постоянно присъствувалъ на балканското споразумение съ удоволствие при сключването на този договоръ, констатирайки сжщовременно, че той одговаря напълно на духа на балканското споразумение, бидейки единъ сериозенъ приносъ за заздравяването на мира между балканскитъ държави. Фактъ: отъ 24 септември 1913 г. до 15 септември 1914 г. на националенъ конгресъ на националните шефове само 4 ли

ди гарантирувамъ дай негува. И тъй прави.. утива съ съедна руднина при Докица, начева да назва какъфъ вятаръ гу носи; Докица кату момиче расло на неговата-си глава, знае ачи яргеня-й хубаво нешто, ни отказва. Тъй што връшата-са съ съ Докица; Георги са видя на конецъ съ съ жина. Посудени, тука трѣба да се кончи синкото, но ние. Да не забрала-ти аче Матен оште жуфъ, той духады фѣфъ „самци“, пробува разни срещства, и да краде отъ Георге; (чилика ни сж краде тъй лесно, тя сама утиде) много-и

ката!! но ништо-ни имъ; това синкоса праве съ съ Докицена воля, тя тъй се научила.. и иска синкия си животъ да ги минява“

За това Мошъ Павелъ има зако да плаче, но ние за това ачи няма момичето-му съствие, чи за кото ни тж приготвялъ Докица за живота както трѣба.

Душевно са смея.. ачи такива случаи, нисъмъ чулъ да има между наши българи.

Я. К.

— с. Манзари, Тигина

известно време ще

Събранието на А и

тамъ сени

конгреса

на националните

МАЛКО СТАТИСТИКА ОКОЛО БЮДЖЕТА ЗА 1937 Г.

Въ току шо гласувания отъ законодателнитъ тѣла държавенъ бюджетъ предвидени сж 14.799.000.000 лей за чиновницитъ, а за вѣществени разходи [материали] само 5.432.000.000 лей.

Броя на чиновницитъ достига до 299.834 души, на пенсионеритъ 91.500, а на пенсионеритъ отъ войната 249.600 души. Следователно, числото на всички, които получаватъ заплати въ нашата страна достига до 661.000 или по 1 на 8 жители мъже. Споредъ столичния вестникъ „Аргусъ“ заемаме първо мѣсто въ цѣлия свѣтъ по многобройността на чиновницитъ.

ИЗНОСА И ВНОСА

Стойността на износа

презъ изтеклата 1936 г. е 30 милиарда и 600.000 лей, а вноса е 18 милиарда и 200 милиона лей. Оттавна не сме имали такова благоприятно положение.

ЗЕМЕДѢЛСКОТО ПРОИЗВОДСТВО

Презъ 1936 година сж се произвели въ цѣлото Кралство: 350 хиляди вагона жито; 161 хиляди вагона ечемикъ, 85 хиляди вагона овезъ, 500 хиляди вагона царевица и 45 хиляди вагона ржжъ.

Такава реколта не е постигана отъ 8 години. Ценитъ сж сжщо така много повисоки отъ тия презъ последнитъ 9 години.

„БУДЖАКУЛЪ“

Това е наименованието на бесарабското списание за литература и култура, което излиза въ Болградъ. Въ кн. 7 — четемъ една интересна статия, озаглавена „Миналото на гр. Болградъ“, написана отъ г. Г. Безвеконий. Интересна е по това, че въ нея намираме нови данни, може би неизвестни, за българщината тукъ.

Авторътъ, следъ като изрежда нѣкои известни исторически бележки и дати, бележки заслугитъ на баща си, Гавраилъ А. Безвеконий, който ималъ голѣми заслуги въ Болградъ. Така, на 15 юлий 1912 год. той „благодетеля на южно-бесарабскитъ селяни“ за заслугитъ и енергичната му дейностъ, билъ избранъ почетенъ епитропъ на Съюза на д-ствата за селски кредитъ отъ 21 общини съ седалище Болградъ. Съюзътъ е ималъ важна роля въ стопанския животъ, а една делегация отъ българии, презъ 1916 год., заявили на адмиралъ Веселкинъ въ Рени, че дейността на Безвеконий ще бжде сжщо тъй незабравима въ южна Бесарабия, както на генералъ Инзовъ — тѣхниятъ благодетель.

Статията следва. Ние ще се повърнемъ. Важното,

което се изтъква, че Болградъ, като срѣдище на българщината, е далъ твърде много за тоя край, което сега младитъ изкарватъ на яве.

Списанието се списва на румънски езикъ. Съдържа хубави работи. Правятъ впечатление стихотворенията на: Н. Грековъ, Т. Ненчевъ, В. Г. Тоеску, Алда, Драгомиръ Петреску, Е. Каварнали и издържанитъ — проза — на Х. Хугубей, Петреску, А. Булгаре.

„ВЕСТИ“

— Въ редакцията ние се получаватъ множество румънски вестници почти отъ всички провинции въ страната. Голѣма частъ отъ тия периодични издания излизатъ въ областитъ съ малцинствено население.

Е добре, ние не виждаме въ този румънски печатъ оная дива злоба и аругантенъ езикъ, на който се списватъ мѣстнитъ патриотарски листове, оправдали своето анемично, но сжкпо платено съществование само съ „кампаниитъ“ си противъ българското население отъ Добруджа.

— Наскоро въ Базарджикъ ще бжде издигнатъ новъ паметникъ. На площада предъ румънската гимназия ще бжде поставена статуята на Никулае Филипеску. Грилажда ще бжде направенъ на общински разходи, а за паметника ще се събиратъ срѣдства отъ населението въ окръга.

— Органа на маджарското малцинство „Магаръ Лапокъ“, който излиза въ гр. Орадия-Маре, подъ ръководството на сенатора г. д-ръ Елемеръ Гярфасъ, е билъ спрѣнъ по заповѣдъ на Вътрешното Министерство, понеже е коментиралъ присъдата, издадена по дѣлото, заведено отъ разтурения католически Орденъ на Премонстратензитъ.

Г-нъ д-ръ Гярфасъ е направилъ енергични постъпки за вдигането на тази забрана.

— Досегашния директоръ на Земедѣлската намара (консилиерата) отъ Калиакренски окръгъ г. Северъ Йонеску е билъ премѣстенъ по собствено желание въ родния си градъ Турну-Северинъ, а на негово мѣсто е назначенъ г-нъ Никулае Аюстолъ отъ Констанца.

Заминалия си директоръ остава най-хубави спомени тукъ. Той е единствения отъ заемалитъ този отговоренъ и тъй важенъ въ нашата провинция постъ, който не се ръководилъ отъ тѣсногърди разбирания и лоши чувства.

— Въ Констанца има едно бюро за фабрикуване на най-тревожни вести по отношение на Нова Добруджа, съ целъ да се създаде неблагоприятна атмосфера около българското малцинство въ този край.

Напоследъкъ този изворъ на алармантни слухове е успѣлъ да прокара въ столичния печатъ съобщения за „тероризиране на колониститъ покрай границата отъ българскитъ погранични власти“.

И тия „съобщения“ често хващатъ дикшишъ...

Така е бивало винаги въ навечерието на полката работа.

— Пограничнитъ власти завчера сж заловили на границата нѣколко семейства съ каруцитъ си, които се опитали да минатъ границата за България. Тъ сж докарани въ града.

— Общинскитъ коли отъ седмици не сж минавали да дигнатъ смѣтката, а общинскитъ служащи поголовно глобаватъ гражданитъ за натрупаната смѣта предъ вратитъ. Кой правъ и кой е кривъ г. г. общински съветници?

Гражданитъ съ право се оплакватъ.

— Ценитъ на зърненихъ храни, днесъ въ мѣст-

ТЪРСЯ

двойка, мъжъ и жена, може и съ деца, способни за работа, или пъкъ само жена за обзавеждане на селско стопанство въ село Хорозларъ (до Канара) при гр. Констанца. Адресъ: Samuil Rosner, str. „Mercur“ № 10 — Constanța

ното житно тържище следнитъ: — зимница 420—505; ржжъ 440—460; царевицъ 325—330; царевица 260—270; нахутъ 400—420; фий 320—330; бобъ 600—650; овезъ 240—250.

Цената на зимницата съ интенция на чувствително повишение.

— Завчера, срещу автомобилъ № 207, идящъ отъ гр. Констанца, близо до И. Г. Дука (Касъмъ) била стреляно отъ неизвестни лица. Единъ куршумъ е пролеталъ прозореца до щора и за щастие миналъ безъ да засегне нѣкого.

за проданъ

плетачни машини

- 1) „Дубиелъ“ 8 | 60 см. съ два преждоводители.
- 2) „Дубиелъ“ 7 | 60 см. съ два преждоводители.
- 3) „Дубиелъ“ 7 | 70 см. съ два преждоводители.
- 4) „Дубиелъ“ 5 | 1/2 | 60 см. съ 2 преждоводители.
- 5) „Метеоръ“ двойна 7 | 10 | 40 см. съ 1 преждоводителъ.

Всички въ действие и много добро състояние. Цени износни.

Справка Минчо Н. Ганевъ — синъ Силистра

ПРОДАВАМЪ

на износни условия и споразумение:

1. НОВА КЪЩА, солидна постройка (1934 г.) снабдена съ всички модерни удобства: водопроводъ, электричество и пр.
2. КЪЩИ, основно ремонтирани, крайно удобни за живѣне — всички въ единъ дворъ, съ грижливо наредена градина за цвѣта, съ много плодни дръвчета, асми, повече отъ 20 различни най-хубави сортове и кладенецъ. Дворъ и постройка 1500 кв. м. Имотътъ се намира на главната улица „Пр. Фердинандъ“. По споразумение може да се продаде на две семейства.

ПЕТКО ЖЕЛЪЗОВЪ — Б-ЖИКЪ

КУПУВАМЪ:

- 1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4) Облигации отъ Държавнитъ заеми, акции отъ банка „Калиакра“ и „Винторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „НАЦИОНАЛНА“ Базарджикъ

Предпочитайте Неврадолъ д-ръ Бончевъ (Nevradol D-r Boncev)

(одобренъ отъ Министерството на народното здраве) като най-добро срѣдство противъ

НЕВРАЛГИЯ—ГЛАЗОБОЛИЕ и ЗЖБОБОЛЪ, НАСТИНКА, ГРИПА, РЕВМАТИЗЪМЪ, ИШИАСЪ

За проданъ, въ оригинални кутийки, въ всички аптеки и дрогерии.